

MANEL DOMINGO | Degà del Col·legi de Fisioterapeutes de Catalunya

“Fa 25 anys la gent no tenia ni idea de què era la fisioteràpia”

Domingo és, des del 2011, el degà del Col·legi de Fisioterapeutes de Catalunya, que diumenge va organitzar a Lleida el Dia de la Fisioteràpia (DIFT). La divulgació de la fisioteràpia entre tota la població és un dels seus grans objectius.

Per què sentim a parlar cada cop més de fisioteràpia?

Perquè és una disciplina sanitària que ha fet un gran salt endavant en el nostre país els darrers 25 anys. La gent no tenia ni

idea de què era la fisioteràpia als anys 80 o principis dels 90. Quan se'ls preguntava als ciutadans si coneixien la fisioteràpia, gairebé tothom et deia que no ho sabia. En canvi, avui dia, un percentatge elevat de la població sap que existeixen els fisioterapeutes i tenen alguna idea de què fan.

Quin és l'estat de la fisioteràpia a les comarques de Lleida?

Diria que prou bo. Penseu que en el conjunt de les comarques de Lleida hi ha avui dia una vuitantena de centres de fisioteràpia, la majoria dels quals han sorgit els últims anys i que han aconseguit que la fisioteràpia, avui dia, estigui present arreu del territori. La fisioteràpia ha deixat de ser vista com un luxe per a quants per ser concebuda com una necessitat per a tothom, sigui quina sigui la teva edat, el teu nivell d'ingressos o visquin en un poble o en una ciutat.

Al DIFT d'aquest diumenge van parlar d'esport i dones. Entre el 20% i el 51% de les dones esportistes pateixen d'incontinència urinària?

Així és. Són dades que posa damunt la taula la nostra Comissió d'Obstetrícia i Ginecologia i que vam posar damunt la taula al DIFT de Lleida. Pel que fa a aquesta mena d'incontinència urinària,

cal tenir en compte que la incidència augmenta en esports d'impacte o d'esforç elevat, fins arribar a un 83% en alguns esports. L'eficàcia del tractament de fisioteràpia és d'un 44 a un 69%.

I què pot fer la fisioteràpia al respecte?

Cal incidir en la necessitat que les dones esportistes treballin especialment la musculatura del sòl pelvià, que no és altra cosa que el conjunt de musculatura, teixit connectiu i nervis que hi ha a la cavitat de la pelvis. En aquest sentit, els fisioterapeutes podem contribuir

a dissenyar un programa personalitzat d'exercicis abdominals i del sòl pelvià que garanteixin una bona funció del sistema abdominopelvià.

Sentim a parlar molt de fisioteràpia esportiva, però hi ha moltes més disciplines, oi?

És veritat que quan la majoria de persones pensen en la fisioteràpia, acostumen a pensar en el món de l'esport i en traumatologia. Però ara parlàvem de fisioteràpia urogincològica i sovint perdem de vista la importància que guanya cada cop més la fisioteràpia oncològica, que actualment juga un paper determinant abans, durant i després de la detecció de la malaltia. O la fisioteràpia respiratòria, molt arrelada en països com França, i que és fonamental per prevenir infeccions i malalties cròniques de les vies altes.

No hi ha molta confusió encara entre fisioterapeutes, massatgistes, quiopràctics, osteòpates...?

Crec que cada cop menys perquè la fisioteràpia és més coneguda, però també és veritat que, sovint, hi ha qui ho embolica tot. Els ciutadans han de saber que, en aquest país, els únics autoritzats per Llei a fer teràpia manual i exercici terapèutic de caire sanitari som els fisioterapeutes titulars, i ningú més.

“ La fisioteràpia ha deixat de ser vista com un luxe a ser una necessitat per a tothom ”